

L'origen de fer cagar el Tió

GISELA ·
29 novembre 2017

Des del 8 de desembre, a moltes llars catalanes, cada dia alimentem el Tió de Nadal i el tapem amb una manteta perquè no passi fred a la nit.

Contraposadament, **el dia de Nadal animem la mainada a pegar al Tió amb un bastó engrescant-lo cridant “Fort, fort!!!”** repetidament per fer-lo cagar alhora que li cantem una cançó tradicional.

Al Tió li agraden les mateixes coses que als animals de peu rodó (excepte la palla), fruita, verdura, serradures o ous i tot se li ofrena cru. També se li dóna aigua. Un cop alimentat, se'l fa cagar per la vigília de Nadal o el mateix dia 25 de desembre, abans o després de l'àpat familiar.

Dit això, **ens cal revisar i ressituar la tradició del Tió de Nadal**, un dels elements de la mitologia catalana i una tradició molt arrelada a Catalunya.

Originàriament, el Tió era un tronc encès, un tió de la llar de foc, que ens regalava l'escalfor per suportar la cruesa de l'hivern i la llum per a les llargues nits. Tradicionalment, el Tió mai no cagava objectes grossos (aquests ja els portaven els Reis) sinó llaminadures, figuretes de pessebre i alguna joguina senzilla per als més petits, així com coses de menjar i beure per als àpats de Nadal i Sant Esteve, com torrons, xampany, figues seques, mandarines, etc

La tradició del Tió de Nadal expressa reciprocitat d'afectes, la mainada té cura del Tió, l'alimenta i l'abriga, i el Tió, en correspondència, ens regala escalfor per suportar el fred 'hivern i llum per veure a les fosques. **Però d'on vénen els cops de bastó?**

Per atiar un tió encès a la llar de foc, per animar el foc remonent els tions, i per tal de no cremar-nos, ens ajudem d'un atiador o d'una branca. **La pèrdua d'un dels elements, la llar de foc, ha desvirtuat el ritus**; segurament, colpejar el Tió emula el fet d'atiar-lo quan cremava.

Avui, és un tronc amb potetes amb una carona somrient, una barretina vermella i/o una manteta, ja que, a la majoria de les cases, no tenim llar de foc per encendre el Tió. Com que el Tió no crema, podem animar-lo a que ens regali acaronent-lo, cantant-li, donant-li uns copets suaus...